

Az opponens

Azok közé a hallgatók közé tartoztam, akik Kengyel tanár úr (akkor épp világoszöld színű) tankönyve segítségével készültek fel a polgári eljárásjogi szigorlatra. Később személyesen is találkozhattam vele egy-egy szakmai rendezvény, konferencia keretében. Szigorú, magas elvárásokat támasztó professzornak ismertem meg, aki rendkívül széles körű elméleti ismeretekkel rendelkezett. Nemigen találni olyan területét a polgári eljárásjognak, amihez kapcsolódóan ne fűződne valamilyen írás a nevéhez. Nem is csoda, ha ezek után némi félelemmel vettem tudomásul, hogy ő lesz doktori értekezésem egyik opponense. A védés sikeresen zárult, és komolyabb elismerést nem is kaphattam volna tőle, mint hogy felajánlotta segítségét az értekezés könyv formájában való megjelentetéséhez.

Pár évvel ezelőtt a közigazgatási perrendtartás kodifikációja során dolgozhattam vele, ahol közösen érhattuk meg a „már megint a polgári perjogászok!” élcelődést. Később bevont a jó igazságszolgáltatás jelentéstartalmának feltárására irányuló kutatásba, amely időközben sokféle kacskaringót vett, majd új alapon folyt tovább, sajnos már az ő részvétele nélkül. A jelen kötetben megjelent tanulmány ennek a legutóbbi közös munkának az ihletésére született.

Köblös Adél